

offeret og dennes pårørende vide, at samfundet stiller sig solidarisk med lægehjælp og psykologhjælp, pleje, moralsk støtte og økonomisk hjælp.

Det lovforslag, der her fremsættes af Dansk Folkeparti, vil skaffe de nødvendige juridiske værktøjer, nemlig ændringer i straffeloven, der kan danne et nyt grundlag for anklagemyndighedens og domstolenes behandling af voldtægtssager. På baggrund af de politiske udtalelser, der er fremsat af repræsentanter for flere af de politiske partier, har mit parti og jeg en begrundet formodning om, at der i Folketinget kan skabes bred tilslutning til forslaget. Vi er naturligvis parate til i Retsudvalget at drøfte de enkelte dele af forslaget og til at lytte til saglige indvendinger eller forslag om ændringer og forbedringer i lovforslaget. Det afgørende for os er, at der kommer forbedringer i den gældende lovgivning. Vi kan ikke længere have siddende som en fejl ved den danske straffelov og retspraksis, at strafferammer og strafudmålinger stadig virker, som om vi her i landet bagatelliserer voldtægter i sammenligning med, hvordan andre lande behandler den slags forbrydelser, og hvordan befolkningen oplever disse forbrydelser.

Jeg vil ikke lade være med at omtale den erstatning, der udbetales til offeret. I en del år har erstatningsbeløbet for voldtægt ligget på omkring 30.000 kr. Der er af kritikere peget på, at beløbet end ikke har kunnet følge prisudviklin-

gen. Ved en meget grov gruppevoldtægt, hvor fem mænd blev idømt 2 års fængsel hver efter en alvorlig voldtægt med et ganske sagesløst offer, tilkendtes offeret en erstatning på 50.000 kr. I Dansk Folkeparti har vi drøftet dette erstatningsproblem, og jeg bruger udtrykket »problem«, fordi vi mener, at det er urimelige erstatningsfastsættelser, når man ser på, hvor alvorlig krænkelsen mod kvinden er. Vi mener i mit parti, at erstatningsniveauet må op på ikke under 50.000-100.000 kroner ved voldtægter efter § 216, stk. 1, og ikke under 100.000-200.000 kroner ved voldtægter efter § 216, stk. 2. I særlig grove tilfælde må erstatningsbeløbet udmåles højere, og hvis der er flere gerningsmænd, skal hver af gerningsmændene betale et beløb på mindst 100.000 kroner til offeret. Vi må i udvalget have drøftet, hvordan Folketinget kan komme i dialog med domstolene for at få løst dette erstatningsudmålingsproblem. Og endelig må vi have set på, om erstatningsordningen for volds ofre administreres ordentligt og fair i forhold til voldtægtsofre.

Så der er meget at tage fat på, og Dansk Folkeparti håber og appellerer om, at Folketingets andre partier vil deltage positivt i at få lovgivet på dette vigtige område.

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.